Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in
ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

தமிழ்மணம் சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்
Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global Indexing | Google Scholar Impact Factor | Multidisciplinary
Article DOI: https://doi.org/10.63300/tm07042026.06

Puyavaguppu in Kalambakam Literature: A Multi-faceted Cultural and Literary Study

S. Govindammal[1], Dr. Kt. Murugesan[2*],
[1]PhD Research Scholar, Department of Tamil Ganesar College of Arts and Science, (Affiliated with Bharathidasan University) Melaichivapuri – 622403 Email: govindammal74@gmail.com
[2]Assistant Professor and Research Supervisor, Ganesar College of Arts and Science, (Affiliated with Bharathidasan University) Melaichivapuri – 622403
[*]Correspondence: murugesanKt04@gmail.com | Tel: 8438460253

Article Info
Received on 20-April-2026, Revised on 22-April-2026, Accepted on 25-April-2026, Published on 01-May-2026

ABSTRACT

In the history of Tamil literature, the genre of Prabandhams—collectively known as Sittrilakkiyagal (Minor Literatures)—attained sublime growth in the post-Sangam period. Specifically, Kalambakam, one of the ninety-six types of Sittrilakkiyagal, is a rich literary form characterized by a blend of various poetic meters, verse types, and structural elements encompassing both Akam (interior/love) and Puram (exterior/heroic) themes.
'Puyavaguppu', which serves as one of the introductory elements of this literary form, is a unique component that extols the heroic prowess, philanthropic nature, and the physical strength of the shoulders (Puyangal) of the protagonist.
This research paper provides a detailed examination of how the Puyavaguppu element is structured within Kalambakam literature. Specifically, this article deeply analyzes the conceptual frameworks of Puyavaguppu in:

- Saivite texts: Thillai Kalambakam, Thiruvamathur Kalambakam, Madurai Kalambakam, Kasi Kalambakam, and Thiruvarunai Kalambakam.
- Vaishnavite texts: Thiruvarangak Kalambakam.
- Historical texts: Nandhi Kalambakam.

The paper further elaborates on the mythological references, social backgrounds, and the rhythmic beauty (Santha Nayam) employed in these verses. The primary objective of this study is to establish the role Puyavaguppu plays in asserting the divine grace of the Almighty and the supreme valor of the King..

KEYWORDS: *Puyavaguppu, Kalambakam Literature, Sittrilakkiyagal, Nandhi Kalambakam, Saivite Kalambakams, Vaishnavite Kalambakam, Santha Viruttam, Heroism, Pallava History, Mythological Data..*

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/).
Publisher's Note: The views, opinions, and information presented in all publications are the sole responsibility of the respective authors and contributors, and do not necessarily reflect the views of Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors. Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi and/or its editors hereby disclaim any liability for any harm or damage to individuals or property arising from the implementation of ideas, methods, instructions, or products mentioned in the content.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

கலம்பக இலக்கியங்களில் புயவகுப்பு:
ஒரு பன்முகப் பண்பாட்டு மற்றும் இலக்கிய ஆய்வு

[1]**ச. கோவிந்தம்மாள்,** முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்,தமிழ்த்துறை
கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது)
மேலைச்சிவபுரி - 622403
[2]**முனைவர் கதி.முருகேசன்,** உதவிப்பேராசிரியர் மற்றும் ஆய்வு நெறியாளர்,கணேசர் கலை அறிவியல் கல்லூரி, (பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழக இணைவு பெற்றது) மேலைச்சிவபுரி - 622403
Email: murugesanKt04@gmail.com Tel:8438460253

ஆய்வுச் சுருக்கம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் சிற்றிலக்கியங்கள் எனப்படும் பிரபந்த வகைகள், சங்க இலக்கியங்களுக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில் மிக உன்னதமான வளர்ச்சியைப் பெற்றன. குறிப்பாக, தொண்ணூற்றாறு வகைச் சிற்றிலக்கியங்களுள் ஒன்றான கலம்பகம், பல்வேறு பாவகைகளும், பாவினங்களும், அகம் மற்றும் புறப் பொருள்கள் தழுவிய உறுப்புகளும் ஒருசேரக் கலந்து வரும் செழுமையான இலக்கிய வடிவமாகும்.[1] இவ்விலக்கியத்தின் தொடக்க உறுப்புகளில் ஒன்றாக அமையும் 'புயவகுப்பு', பாட்டுடைத் தலைவனின் வீரத்திறம், கொடைப்பண்பு, மற்றும் அவனது தோள்களின் (புயங்கள்) வலிமையைச் சிறப்பித்துக் கூறும் ஒரு தனித்துவமான அங்கமாகும்.[1]

இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை, கலம்பக இலக்கியங்களில் புயவகுப்பு உறுப்பு எவ்வாறு கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை விரிவாக ஆராய்கிறது. குறிப்பாக, தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், மதுரைக் கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம், திருவருணைக் கலம்பகம் ஆகிய சைவ நூல்களிலும், திருவரங்கக் கலம்பகம் என்னும் வைணவ நூலிலும், நந்திக்கலம்பகம் என்னும் வரலாற்றுச் சிறப்புமிக்க நூலிலும் புயவகுப்பு எத்தகைய கருத்தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதை இக்கட்டுரை ஆழமாகப் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.[1] புயவகுப்பில் கையாளப்பட்டுள்ள புராணக் குறிப்புகள், சமூகப் பின்னணிகள், மற்றும் சந்த நயங்கள் ஆகியவை இங்கு விரிவாக விளக்கப்படுகின்றன. இறைவனின் திருவருளையும், மன்னனின் மாவீரத்தையும் நிலைநிறுத்துவதில் புயவகுப்பு எத்தகைய பங்காற்றுகிறது என்பதை நிறுவுவதே இவ்வாய்வின் முதன்மை இலக்காகும்.

குறிப்புச் சொற்கள்

புயவகுப்பு, கலம்பக இலக்கியம், சிற்றிலக்கியங்கள், நந்திக்கலம்பகம், சைவக் கலம்பகங்கள், வைணவக் கலம்பகம், சந்த விருத்தம், வீரப்பண்பு, பல்லவர் வரலாறு, புராணத் தரவுகள்.

1. முன்னுரை

தமிழ் மொழி இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலான தொடர்ச்சியான இலக்கிய மரபினைக்

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

கொண்டது. சங்க காலத்து வீரயுகப் பாடல்கள் தொடங்கி, பிற்காலத்து பக்தி இலக்கியங்கள் வரை தமிழின் கவிதை மரபு பல்வேறு பரிணாமங்களை எட்டியுள்ளது. கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பிந்தைய காலப்பகுதியில், சிற்றிலக்கியங்கள் எனப்படும் பிரபந்த வகைகள் பெரும் செல்வாக்கு பெற்றன.[6] 'சிற்றிலக்கியம்' என்ற சொல்லாட்சி, அகம் அல்லது புறம் என்னும் ஏதேனும் ஒரு பொருளை மட்டும் தழுவியோ அல்லது ஒரு சிறு பகுதியை மட்டும் விளக்கியோ அமையும் நூல்களைக் குறிக்கப் பயன்படுத்தப்பட்டது. இவ்வகைப்பாட்டில் 'கலம்பகம்' என்பது மிகவும் கலைத்துவமான மற்றும் சிக்கலான ஒரு வடிவமாகும்.[1]

கலம்பகம் என்பது பலவகை மலர்கள் கலந்து தொடுக்கப்பட்ட மாலை போன்றது. இதில் வெண்பா, ஆசிரியப்பா, கலிப்பா, வஞ்சிப்பா ஆகிய நால்வகைப் பாக்களும், அவற்றின் இனங்களான துறை, தாழிசை, விருத்தம் ஆகியவையும் கலந்து வருகின்றன.[8] இவ்விலக்கியத்தின் ஒவ்வொரு உறுப்பும் பாட்டுடைத் தலைவனின் ஏதேனும் ஒரு சிறப்பம்சத்தைப் போற்றுவதாக அமையும். அவற்றுள் 'புயவகுப்பு' அல்லது 'தோள் வகுப்பு' என்பது தலைவனின் புற அழகையும், அக வலிமையையும், அவனது போர்க்களப் புகழையும் ஒருசேரக் காட்டும் கண்ணாடியாகத் திகழ்கிறது.[1]

புயவகுப்பு என்பது பெரும்பாலும் நூலின் தொடக்கப் பாடல்களிலேயே அமைவது வழக்கம். தலைவனின் தோள்கள் என்பவை பாதுகாப்பின் சின்னமாகவும், கொடையின் அடையாளமாகவும் கருதப்படுகின்றன. இறைவனைக் கலம்பகத்தின் தலைவனாகக் கொள்ளும்போது, அவரது தோள்கள் பிரபஞ்சத்தைக் காக்கும் சக்தியாகவும், அசுரர்களை அழிக்கும் அறமாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.[1] மன்னனைக் கலம்பகத் தலைவனாகக் கொள்ளும்போது, அவனது புயங்கள் நாட்டின் எல்லைகளைக் காக்கும் அரணாகவும், பகை மன்னர்களின் செருக்கை அடக்கும் வலிமையாகவும் வர்ணிக்கப்படுகின்றன.[5] இக்கட்டுரையானது இத்தகைய புயவகுப்பு உறுப்பின் இலக்கிய மற்றும் சமூக விழுமியங்களை விரிவான தரவுகளுடன் பகுப்பாய்வு செய்கிறது.

2. கலம்பக இலக்கியம்: சொல்லிலக்கணம் மற்றும் பெயர்க்காரணம்

கலம்பகம் என்னும் சொல்லுக்குப் பின்னால் ஆழமான இலக்கியப் பொருளும் இலக்கண விதிகளும் பொதிந்துள்ளன. இச்சொல்லைப் பகுத்துப் பொருள் கொள்வதில் தமிழ் அறிஞர்களிடையே பல்வேறு கருத்து நிலைகள் காணப்படுகின்றன.

2.1 கலம் + பகம்: உறுப்புகளின் கணக்கீடு

கலம்பகம் என்னும் சொல்லை 'கலம் + பகம்' என்று பிரித்து விளக்குவதே மிகவும் பரவலான மரபாகும். இதில் 'கலம்' என்பது பன்னிரண்டு (12) என்னும் எண்ணிக்கையையும், 'பகம்' என்பது அதில் பாதியான ஆறு (6) என்னும் எண்ணிக்கையையும் குறிப்பதாகக் கொள்ளப்படுகிறது.[8] இவ்விரண்டையும் கூட்டினால் வரும் பதினெட்டு (18) என்னும் எண்ணிக்கையே கலம்பகத்தின் உறுப்புகள் ஆகும்.

, | Copyright © Author(s)

இருப்பினும், இந்த விளக்கம் குறித்து ஆய்வாளர்களிடையே மாறுபட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. பூ. சுப்பிரமணியம் போன்ற அறிஞர்கள், இத்தகைய பகுப்பு முறை இலக்கியக் கொள்கையின் அடிப்படையில் அவ்வளவு பொருத்தமானது அல்ல என்று குறிப்பிடுகின்றனர்.[1] ஏனெனில், இலக்கண நூல்களான பன்னிரு பாட்டியல் 14 உறுப்புகளை மட்டுமே கூறுகின்றன. அதே சமயம், சிதம்பரப் பாட்டியல், வெண்பாப் பாட்டியல், பிரபந்த தீபிகை போன்றவை 18 உறுப்புகளை வலியுறுத்துகின்றன.[1] ஆனால், நடைமுறையில் உள்ள கலம்பக நூல்களை ஆராய்ந்தால், அவை 13 முதல் 35 உறுப்புகள் வரை மாறுபட்ட எண்ணிக்கையில் அமைந்துள்ளதைக் காணலாம். எனவே, 'கலம் + பகம்' என்பது உறுப்புகளின் எண்ணிக்கையைக் குறிப்பதை விட, ஒரு பொதுவான இலக்கிய மரபையே சுட்டுகிறது எனலாம்.[1]

2.2 கலம்பு + அகம்: கலவை வடிவம்

கலம்பகம் என்னும் சொல்லை 'கலம்பு + அகம்' என்றும் பிரிக்கலாம். 'கலம்பு' என்றால் கலவை என்றும், 'அகம்' என்றால் உள் என்றும் பொருள். அதாவது, பலவகைப்பட்ட யாப்பு வடிவங்கள், அகம் மற்றும் புறத் துறைகள், பல்வேறு சுவைகள் (நவரசங்கள்) ஆகியவற்றைத் தன்னுள் கலந்து வைத்திருக்கும் இலக்கியம் என்பதால் இது கலம்பகம் எனப்பட்டது.[8]

நச்சினார்க்கினியர், பெரும்பாணாற்றுப்படை உரையில் "பல்பூ மிடைந்த படலைக்கண்ணி" என்னும் தொடருக்கு "பல்பூக்கள் நெருங்கிய கலம்பகமாகிய மாலை" என்று விளக்கம் தருகிறார்.[1] இது கலம்பகம் என்பது பல்வேறு இலக்கியச் சுவைகள் ஒருமிக்கத் தொடுக்கப்பட்ட ஒரு மாலை போன்றது என்பதை உறுதிப்படுத்துகிறது.

2.3 கலம்பகத்தின் 18 முதன்மை உறுப்புகள்

கலம்பகத்தில் இடம்பெற வேண்டிய 18 உறுப்புகள் குறித்துப் பல்வேறு பட்டியல்கள் இருந்தாலும், பொதுவாகப் பின்வரும் உறுப்புகள் முக்கியமானவையாகக் கருதப்படுகின்றன. அவை ஒவ்வொன்றும் ஒரு தனித்துவமான செய்தியைத் தலைவன் மீது ஏற்றிப் பாடுகின்றன.[8]

வரிசை எண்	உறுப்பின் பெயர்	விளக்கமும் பாடுபொருளும்
1	புயவகுப்பு	பாட்டுடைத் தலைவனின் தோள் வலிமையையும் அழகையும் போற்றுதல்
2	அம்மானை	மூன்று பெண்கள் விளையாடும் அம்மானை விளையாட்டு வழியாகத் தலைவனைப் புகழ்தல்
3	ஊசல்	பெண்கள் ஊஞ்சல் ஆடிக்கொண்டு தலைவனின் பெருமையைப் பாடுதல்
4	மடக்கு	செய்யுளில் சொல் அல்லது சீர் மீண்டும் வந்து பொருள் மாறுபடும் சொல்லணி

, | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

5	களி	கள் அருந்துபவர்கள் தலைவனின் வள்ளல் தன்மையைப் போற்றிப் பாடுதல்
6	மறம்	மகட்கொடை மறுக்கும் ஒரு வீரனின் குலப்பெருமையையும் வீரத்தையும் கூறுதல்
7	சித்து	இரசவாதம் செய்யும் சித்தர்களின் ஆற்றலையும் தலைவனின் மகிமையையும் இணைத்தல்
8	காலம்	கார்காலம் அல்லது பிரிவின் காலத்தைக் கண்டு தலைவி வருந்திப் பாடுதல்
9	மதங்கி	ஆடல் மற்றும் இசையில் வல்லவளான மதங்கி என்னும் பெண்ணின் கலைத்திறனை வியத்தல்
10	வண்டு	தலைவியின் வருத்தத்தைத் தலைவனிடம் கூற வண்டினைத் தூது விடுதல்
11	சம்பிரதம்	இந்திரஜாலம் அல்லது மாய வித்தைகள் புரிவோரின் கூற்றாக அமைவது
12	தவம்	தவத்தின் பெருமையையும் இறைவன் அல்லது தலைவனின் ஆன்மீக ஆற்றலையும் கூறுதல்
13	பாண்	தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே ஏற்பட்ட ஊடலைத் தீர்க்கப் பாணனைத் தூதுவிடல்
14	தழை	தலைவன் தன் காதலின் அடையாளமாகத் தழையாலாகிய ஆடையைத் தலைவிக்குத் தருதல்
15	இரங்கல்	தலைவனின் பிரிவைத் தாங்க மாட்டாமல் தலைவி வருந்திப் பாடும் பகுதி
16	தூது	அஃறிணைப் பொருட்களை (மேகம், கிளி, வண்டு) தலைவனிடம் தூதாக அனுப்புதல்
17	குறம்	குறத்தி குறி சொல்லும் பாங்கில் தலைவனின் எதிர்காலப் புகழைக் கூறுதல்
18	ஊர்	பாட்டுடைத் தலைவன் வாழும் ஊரின் வரலாற்று மற்றும் இயற்கை வளத்தைப் பாடுதல்

இவை தவிரக் கார், தழை, பிச்சியார், கொற்றியார், வலைச்சியார் போன்ற உறுப்புகளும் சில நூல்களில் இடம்பெறுகின்றன. இவை கதைச் சுவைக்காகவும், புலவரின் கற்பனைத் திறத்தைக் காட்டுவதற்காகவும் சேர்க்கப்படுகின்றன.[15]

3. புயவகுப்பு: சொல்லும் பொருளும் இலக்கண மரபும்

'புயவகுப்பு' என்னும் சொல்லானது 'புயம்' மற்றும் 'வகுப்பு' ஆகிய இரு சொற்களின் சேர்க்கையாகும். 'புயம்' என்பது தோள்களைக் குறிக்கும். 'வகுப்பு' என்பது ஒரு பொருளின்

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

குணங்களை அல்லது சிறப்புகளை முறைப்படுத்தி அடுக்கிச் சொல்லும் கவிதை முறையாகும்.[4]

3.1 புயம் - ஆகுபெயர் விளக்கம்

இலக்கண அடிப்படையில், 'புயம்' என்னும் சொல் இங்குத் தோள்களை மட்டும் குறிக்காமல், ஆகுபெயராக வலிமையைக் குறித்து நிற்கிறது.[4] பண்டைய இலக்கிய மரபில், ஒரு வீரனின் அல்லது இறைவனின் ஆற்றல் அவனது தோள்களிலேயே தங்கியிருப்பதாகக் கருதப்பட்டது. "புயவலியால் வென்றான்" என்னும் வழக்காறு இதையே உறுதிப்படுத்துகிறது. எனவே, புயவகுப்பு என்பது தலைவனின் வெறும் உடல் அழகைப் பாடுவதல்ல, மாறாக அவனது வீரத்தின் பரிமாணங்களை விளக்குவதாகும்.

3.2 புயவகுப்பின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்

புயவகுப்பிற்கான விதைகள் சங்க இலக்கியங்களிலேயே காணப்படுகின்றன. புறநானூற்றுப் பாடல்களில் மன்னர்களின் தோள் வலிமை "கல் போன்ற தோள்கள்" என்றும், "மலை போன்ற புயங்கள்" என்றும் வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன.[16] இருப்பினும், ஒரு தனி உறுப்பாகப் புயவகுப்பு உருப்பெற்றது சிற்றிலக்கியக் காலத்தில்தான்.

பெரும்பாலான கலம்பக நூல்கள் புயவகுப்பையே முதல் அல்லது தொடக்க உறுப்பாகக் கொண்டுள்ளன. இது "தோள் வகுப்பு" என்றும் அழைக்கப்படும்.[1] இறைவனைத் தலைவனாகக் கொண்ட நூல்களில், அவனது தோள்கள் அண்டத்தைக் காக்கும் தூண்களாகக் காட்டப்படுகின்றன. உதாரணமாக, திருமாலின் தோள்கள் கடலைக் கடைந்த வலிமை கொண்டவையாகவும், சிவனின் தோள்கள் மேருவை வில்லாக வளைத்த ஆற்றல் கொண்டவையாகவும் சித்தரிக்கப்படுகின்றன.[1]

3.3 புயவகுப்பின் யாப்பு அமைப்பு

புயவகுப்புப் பாடல்கள் பெரும்பாலும் 'சந்த விருத்தம்' என்னும் யாப்பு வகையில் அமைகின்றன. இவை தாளக்கட்டுடன் ஓசை நயம் மிக்கவையாகப் பாடப்படும். ஆசிரிய விருத்தம், கலிவிருத்தம் போன்ற பாவினங்கள் இதில் அதிகம் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.[1] சீர்களின் எண்ணிக்கை 8 முதல் 48 வரை நீண்டு செல்லக்கூடும். இத்தகைய நீண்ட பாடல்கள் தலைவனின் புகழை இடைவிடாது அடுக்கிச் சொல்வதற்கு வசதியாக அமைகின்றன.

4. சைவக் கலம்பகங்களில் புயவகுப்பு: புராணங்களும் அருட்செயல்களும்

சைவ சமயக் கலம்பகங்களில் சிவபெருமானின் தோள்கள் செய்த வீரச் செயல்கள் மற்றும் அடியார்களுக்கு அவர் புரிந்த அருட்செயல்கள் புயவகுப்பின் மையக் கருத்தாக அமைகின்றன. தில்லைக் கலம்பகம், மதுரைக் கலம்பகம், காசிக் கலம்பகம் போன்றவை இதில் குறிப்பிடத்தக்கவை.

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

4.1 தில்லைக் கலம்பகம்: சிதம்பர நடராசரின் திருப்புயங்கள்

இரட்டைப் புலவர்களால் (இளஞ்சூரியர், முதுசூரியர்) பாடப்பட்டது தில்லைக் கலம்பகம்.[9] இதில் 13-ஆம் பாடலாகப் புயவகுப்பு அமைகிறது. இது எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தத்தில், 'தந்தனத் தனதான' என்னும் துள்ளல் இசையுடன் கூடிய சந்தத்தில் பாடப்பட்டுள்ளது.[1]

சிதம்பரம் என்பது சைவத்தின் தலைநகராகக் கருதப்படுகிறது. அங்கு ஆடும் நடராசப் பெருமானின் தோள்கள் செய்த அரும்பணிகளை இப்பாடல் விளக்குகிறது. தாருகாவன முனிவர்கள் ஆணவத்தால் ஏவிய மழுப்படையைத் தன் தோள்களால் தடுத்து அழித்தவர் சிவன். மேரு மலையை வில்லாக வளைத்ததும், பிரம்மனின் தலையைத் தன் நகத்தால் கிள்ளியதும் இப்புயங்களே.[1] மிக முக்கியமாக, தில்லைக் கலம்பகம் மாணிக்கவாசகரின் 'திருக்கோவையார்' நூலைத் தன் கையால் எழுதிச் சிவந்த பெருமையைத் தில்லைப் பெருமானின் தோள்களுக்கு ஏற்றுகிறது.

4.2 மதுரைக் கலம்பகம்: சொக்கநாதரின் திருவிளையாடல்கள்

குமரகுருபரர் அருளிய மதுரைக் கலம்பகம், மதுரைச் சொக்கநாதரின் 64 திருவிளையாடல்களைப் புயவகுப்பில் மிக அழகாகக் கோர்த்துள்ளது.[19] இதன் 12-ஆம் பாடல் புயவகுப்பாகும்.[20]

இங்குச் சிவனின் புயங்கள் ஒருபுறம் "மலை போன்ற வலிமை" கொண்டவையாகவும், மறுபுறம் அடியார்களின் துன்பம் கண்டு உருகும் "மென்மை" கொண்டவையாகவும் காட்டப்படுகின்றன. வந்தி என்னும் கிழவிக்காக மண் சுமந்து பிரம்படி பட்டதும், விறகு சுமந்து பாணபத்திரனின் மானத்தைக் காத்ததும் இத்தோள்களே என்று குமரகுருபரர் வியக்கிறார்.[19] இப்பாடலின் சில வரிகள் இதோ:

> பொரு சமரிடை யெதிர் பிளிறும் ஒரு களிறு பிளந்தொரு போர்வை புறஞ் சுற்றி நின்றன
> புகையெழ அழல் உமிழ் சுழல் விழி உழுவை வழங்கும் ஓராடை மருங்குற்கு அணிந்தன
> புல எயிறு அயில் தரு குருதியொடு உலவு மடங்களின் வீரம் ஒடுங்கத் துரந்தன
> புகலியர் குரிசில் பண்ணொடு தமிழருமை அறிந்தொரு தானம் வழங்கப் புகுந்தன
> உருமிடி யென வெடி பட எதிர் கறுவி நடந்தொரு பாணன் ஒதுங்கத் திரிந்தன
> உருகிய மனமொடு உருகிய ஓர் கிழவி கருந்துணி மேலிடு வெண் பிட்டுகத்தன
> உறுதியொடு அவள் மனை புகும் வகை கடிது சுமந்தொரு கூடை மண் உந்திச் சொரிந்தன
> உருவிய சுரிகையொடு எதிர்வரு செழியன் பிரம்படி காண நடுங்கிக் குழைந்தன
> தமிழ் மதுரையில் ஒரு குமரியை மருவு சவுந்தர மாறன் தடம் பொற் புலங்களே

இப்பாடல், சிவனின் தோள்கள் ஒருபுறம் யானையை உரித்த வீரத்தையும், மறுபுறம் பிட்டுக்காக மண் சுமந்த கருணையையும் இணைத்துக் காட்டுகிறது.

4.3 காசிக் கலம்பகம்: அவிமுத்த நாதரின் ஆற்றல்

காசிக் கலம்பகமும் குமரகுருபரரால் பாடப்பட்டது. இதன் 4-ஆம் பாடல் புயவகுப்பு.[1] காசி

விசுவநாதரின் தோள்கள் நவரத்தினங்களின் ஒளியில் ஜொலிப்பதாகவும், அவை உலகத்தையே ஈன்ற அன்னையை ஒருபுறம் தாங்கியிருப்பதாகவும் வர்ணிக்கப்படுகிறது.[11] திரிபுர அசுரர்களை அழிக்க மேரு மலையைத் தாங்கிய வீரமும் இங்குச் சிறப்பிக்கப்படுகிறது. "பிறவிக் கடல் வறந்துபோகும் படி" காசி நாதரின் அருட்கடலில் ஆடினோம் என்று இப்பாடல் முடிகிறது.[11]

4.4 திருவருணைக் கலம்பகம்: திருவண்ணாமலையின் சிறப்பு

சைவ எல்லப்ப நாவலரால் 16-ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது திருவருணைக் கலம்பகம்.[6] இதில் 13-ஆம் பாடல் புயவகுப்பாகும். திருவண்ணாமலையின் இறைவன் (அருணாசலேஸ்வரர்) செய்த அரும்பணிகளை இது பட்டியலிடுகிறது.

சிவனின் தோள்கள் மகர குண்டலம் அசையும் காதுகளுக்குத் துணையாக இருந்தன. திருநீற்றை அணிந்து, சந்தனம் மற்றும் அகில் சாந்து பூசப்பட்டவை அப்புயங்கள்.[1] இரணியனைக் கொன்ற நரசிம்மத்தின் மார்பைப் பிளந்த வீரமும், கயமுகாசுரனின் தோலை உரித்த வலிமையும் இங்கு விவரிக்கப்படுகின்றன. அடியார்களால் புகழப்படும் இப்புயங்கள், கூத்துக்கான அபிநயங்களை வழங்கி அழகு பெற்றன என்று சைவ எல்லப்ப நாவலர் பாடுகிறார்.[1]

5. வைணவக் கலம்பகத்தில் புயவகுப்பு: திருவரங்கக் கலம்பகம்

வைணவ சமயத்தின் முதல் கலம்பக நூலாகத் திருவரங்கக் கலம்பகம் கருதப்படுகிறது. பிள்ளைப் பெருமாள் ஐயங்கார் (அழகிய மணவாளதாசர்) பாடிய இந்நூல், 108 திவ்ய தேசங்களில் முதன்மையான திருவரங்கத்தின் சிறப்பைப் பேசுகிறது.[1] இதில் 7-ஆம் பாடல் புயவகுப்பு உறுப்பாகும்.

5.1 திருமாலின் தசாவதாரச் சிறப்புகள்

திருவரங்கக் கலம்பகப் புயவகுப்பு திருமாலின் பல்வேறு அவதாரங்களையும், அவர் செய்த அருட்செயல்களையும் ஒரே பாடலில் அடக்கியுள்ளது. திருமாலின் தோள்கள் கருமை நிற மேகங்கள் அல்லது மலைகளைப் போன்றவை.[1] அவை வண்டுகள் மொய்க்கும் நறுமணம் மிக்கத் துளசி மாலையை அணிந்துள்ளன.

பாற்கடலைக் கடைந்த வலிமை மிக்க அப்புயங்கள், அதே சமயம் சீதை, பூமாதேவி மற்றும் நப்பின்னை ஆகியோரின் அணைப்பில் குழைந்து மென்மை பெறுகின்றன.[1] இரணியன் மார்பைப் பிளந்த நரசிம்மத்தின் கரங்களும், இலங்கை மன்னன் ராவணனை அழிக்க வில் வளைத்த ராமனின் கரங்களும் இவைதான் என்று புலவர் போற்றுகிறார். கம்சன் ஏவிய யானையின் கொம்பைப் பிடுங்கியதும், கோவர்த்தன மலையைக் குடையாகத் தாங்கியதும் இப்புயங்களே.[1]

இப்பாடலின் ஓசை நயம் இதோ:

> நகுகதிர் வழங்கு தகடுபடு செம்பொ னவமணி குயின்ற தொடியணி யணிந்து ககனவி
> விடுநில வெற்பொத் திருந்தன
> நறியபு துமன்ற றிசை முழு துமண்ட நறவு குதி கொண்ட துளவணி மதுரக மொரு கோடி

சுற்றப் புனைந்தன
நளின மடமங்கை குவலய மடந்தை சனகன தணங்கு பொதுவர் மகளென்றிவ் வனிதையர்
தனபார மொத்தக் குழைந்தன
நதிபதி கழன்று கதறி நுரை சிந்த வரவக குரிஞ்சி யலற வலமத்து வடவரை யுடறேய
நட்டுக் கடைந்தன

இப்பாடல் 48 சீர்களைக் கொண்ட நீண்ட ஆசிரிய விருத்தமாகும். திருமாலின் தோள்கள் பகைவருக்கு அச்சத்தையும், அடியார்களுக்குப் பாதுகாப்பையும், காதலிகளுக்கு இன்பத்தையும் தரும் 'மூன்று நிலைகளை' இங்கு ஆசிரியர் விளக்குகிறார்.[1]

6. வரலாற்றுப் பின்னணியில் நந்திக்கலம்பகப் புயவகுப்பு

நந்திக்கலம்பகம் என்பது கலம்பக இலக்கியங்களிலேயே காலத்தால் முற்பட்டதும், தனித்துவமான வரலாற்றுச் செய்திகளைக் கொண்டதும் ஆகும். இது கி.பி. 9-ஆம் நூற்றாண்டில் பல்லவ மன்னன் மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு பாடப்பட்டது.[1]

6.1 தெள்ளாறு எறிந்த நந்திவர்மனின் வீரத்தோள்கள்

நந்திக்கலம்பகத்தின் 7-ஆம் பாடல் புயவகுப்பு உறுப்பாகும்.[1] இப்பாடல் மன்னனின் தோள் வலிமையை மிக உயர்வாகப் பேசுகிறது. பல்லவப் பேரரசின் எல்லைகளைக் காத்த நந்திவர்மனின் புயங்கள், திசையானைகளை அவற்றின் இடங்களில் நிறுத்தி வைக்கும் வலிமை கொண்டவை என்று புலவர் வர்ணிக்கிறார்.[12]

மன்னனின் தோள்கள் பகை அரசர்களுக்கு அச்சத்தை உண்டாக்கி அவர்களை நடுங்கச் செய்கின்றன. அதே சமயம், அவை புலவர்களின் பாடல்களையும் மாலைகளையும் தாங்கிப் புகழின் உறைவிடமாகத் திகழ்கின்றன.[1]

மறமத கரி திசை நிறுவின மணி நகை அவர் மனம் நகுவன
விறலர சர்கள் மனம் நெகிழ்வன விரைமலர் களி முலை பொருவன
திறலுடை யன தொடை புகழ்வன திகழொளி யனபுகழ் ததைவன
நறுமலர் அணியணி மூடியன நயபர தின திருபுயமதே

இப்பாடல் மன்னனின் வீரத்தையும் காதலையும் ஒரே நேரத்தில் பேசுகிறது. "மணி நகை அவர் மனம் நகுவன" என்பது பெண்களின் மனத்தைக் கவரும் அழகையும், "விறல் அரசர்கள் மனம் உழல்வன" என்பது பகைவரின் மனக்கலக்கத்தையும் குறிக்கிறது.[12]

7. புயவகுப்புப் பாடல்களில் யாப்பு மற்றும் சந்த நயங்கள்: ஒரு ஒப்பாய்வு

கலம்பக இலக்கியங்களில் புயவகுப்புப் பாடல்கள் எத்தகைய யாப்பு வடிவங்களில் அமைந்துள்ளன என்பதை ஆராய்வது, அந்த இலக்கியத்தின் இசைத் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ள உதவும். கீழே உள்ள அட்டவணை பல்வேறு கலம்பகங்களில் புயவகுப்பின் பாடலையும் யாப்பையும் ஒப்பிடுகிறது.

நூல் பெயர்	பாடல்	யாப்பு வகை	சந்த நயம் / அடி அளவு

Tamilmanam International Research Journal of Tamil Studies *ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)*
Volume 7, Issue 05 (May-2026)
www.tamilmanam.in *DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026*

	எண்		
நந்திக்கலம்பகம்	7	அறுசீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்	'தனதன தனன தனதன' என்னும் ஓசை
தில்லைக் கலம்பகம்	13	எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	'தந்தனத் தனதான தனதத் தனதத்' சந்தம்
திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்	7	முப்பத்து இரண்டு சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	'தனனா தாத்தா தன தன தானன' சந்தம்
திருவருணைக் கலம்பகம்	13	இருபத்து எட்டுச் சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	நீண்ட விரிவான அடி அமைப்பு
மதுரைக் கலம்பகம்	12	எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	துள்ளல் ஓசையுடன் கூடிய பாடல்கள்
திருவரங்கக் கலம்பகம்	7	நாற்பத்தெட்டுச் சீர் ஆசிரிய விருத்தம்	மிகப்பெரிய மற்றும் சிக்கலான சந்த அமைப்பு
காசிக் கலம்பகம்	4	முப்பத்து இரண்டு சீர் இரட்டை ஆசிரியச் சந்த விருத்தம்	கவித்துவமான மற்றும் கம்பீரமான ஓசை

1

இந்த ஒப்பாய்வின் மூலம், சமயக் கலம்பகங்கள் மிகவும் நீண்ட மற்றும் சிக்கலான யாப்பு வடிவங்களைப் பயன்படுத்தியுள்ளன என்பது புலனாகிறது.[1] குறிப்பாகத் திருவரங்கக் கலம்பகத்தின் 48 சீர் விருத்தம், அக்காலப் புலவர்களின் புலமைக்கும் தமிழுக்கு இருந்த இசை வளம் மற்றும் சொற்செழுமைக்கும் ஒரு சிறந்த எடுத்துக்காட்டாகும்.

8. புயவகுப்புச் சித்தரிப்பில் சமயப் பொதுமைகளும் வேறுபாடுகளும்

சைவ மற்றும் வைணவக் கலம்பகங்களில் புயவகுப்பு எவ்வாறு கையாளப்பட்டுள்ளது என்பதை ஒப்பிடும்போது சில சுவாரசியமான உண்மைகள் வெளிப்படுகின்றன.

8.1 பொதுவான அம்சங்கள்

1. **வலிமை மற்றும் அழகு:** அனைத்துப் புயவகுப்புகளும் தலைவனின் தோள்களை ஒருபுறம் மலையைப் போன்ற வலிமை கொண்டவையாகவும், மறுபுறம் தாமரை மலரைப் போன்ற மென்மை கொண்டவையாகவும் வர்ணிக்கின்றன.[1]
2. **பகைவர் அழிப்பு:** சிவனின் புயங்கள் திரிபுரத்தை எரித்ததைப்போல, திருமாலின் புயங்கள் இரணியனைப் பிளந்தன. இத்தகைய வீரச் செயல்கள் பாட்டுடைத் தலைவன் ஒரு 'ரட்சகன்' (காப்பவன்) என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன.[1]
3. **புலவர் போற்றுதல்:** தலைவனின் தோள்கள் புலவர்களின் பாமாலையை ஏற்பவை என்னும் கருத்து அனைத்து நூல்களிலும் பொதுவானது.[1]

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

8.2 சமய அடிப்படையிலான வேறுபாடுகள்

சைவக் கலம்பகங்கள் சிவனின் தோள்களைப் போற்றும்போது, அங்கு "திருக்கோவையார் எழுதியது", "மண் சுமந்தது", "யானையை உரித்தது" போன்ற மதுரை மற்றும் தில்லை சார்ந்த உள்ளூர் புராணக் கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது.[1]

வைணவக் கலம்பகமான திருவரங்கக் கலம்பகத்தில், திருமாலின் தசாவதாரச் செயல்கள் (கடலைக் கடைந்தது, இலங்கையை அழித்தது, கோவர்த்தனம் தூக்கியது) அகில இந்தியப் புராணப் பின்னணியில் புயவகுப்பாகக் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன.[18]

வரலாற்றுக் கலம்பகமான நந்திக்கலம்பகத்தில், தெய்வீகச் செயல்களை விட, ஒரு நிஜமான போர்க்களத்தின் வெற்றிகள் (திசையானைகளை நிறுத்தியது) மற்றும் மன்னனின் அரசியல் மேன்மைக்கே முக்கியத்துவம் தரப்பட்டுள்ளது.[5]

9. புயவகுப்பின் இலக்கிய மற்றும் சமூக விழுமியங்கள்

புயவகுப்பு என்பது வெறும் கவிதை நயம் மட்டுமல்ல, அது அக்காலச் சமூகத்தின் சில விழுமியங்களையும் பிரதிபலிக்கிறது.

9.1 பாதுகாப்பு மற்றும் அரவணைப்பு

ஒரு சமூகத்தின் தலைவன் என்பவன் வலிமை மிக்கவனாக இருக்க வேண்டும் என்னும் மக்களின் எதிர்பார்ப்பைப் புயவகுப்பு பூர்த்தி செய்கிறது. தோள்கள் என்பவை பாதுகாப்பின் சின்னம். "நின்னிரு புயமதே" என்று தலைவனைச் சுட்டிக்காட்டும் போது, அந்தத் தோள்களின் நிழலில் மக்கள் பாதுகாப்பாக வாழ்கிறார்கள் என்னும் ஆழமான கருத்து இங்குப் புலப்படுகிறது.[4]

9.2 கலை மற்றும் கலாச்சாரப் பதிவு

புயவகுப்புப் பாடல்களில் பயின்று வரும் அணிகலன்கள் (தொடி, கடகம், மாலைகள்), நறுமணப் பொருட்கள் (சந்தனம், குங்குமம், அகில், பன்னீர்), மற்றும் ஆடைகள் (யானைத்தோல், புலித்தோல், பட்டு) அக்கால மக்களின் வாழ்க்கை முறை மற்றும் அழகியல் உணர்வைப் பதிவு செய்கின்றன.[1] மேலும், இசை மற்றும் நாட்டியக் கலைகளின் நுட்பங்களும் இப்பாடல்களில் விரவிப் பரவியுள்ளன.

9.3 சிலேடை மற்றும் மடக்கு அணிகள்

புயவகுப்பில் புலவர்கள் தங்களின் மொழிப்புலமையைக் காட்ட 'சிலேடை' (ஒரே சொல் பல பொருள் தருதல்) மற்றும் 'மடக்கு' போன்ற அணிகளைப் பயன்படுத்துகின்றனர்.[8] உதாரணமாக, ஒரு சொல் இறைவனின் வீரத்தையும், அதே சமயம் அவனது காதலையும் குறிக்குமாறு பாடப்படும். இது வாசகருக்கு இலக்கிய இன்பத்தைத் தருகிறது.

10. முடிவுரை

கலம்பக இலக்கியம் என்பது தமிழின் சிற்றிலக்கிய மரபில் ஒரு மாபெரும் கலைக்களஞ்சியம் போன்றது. அதன் பதினெட்டு உறுப்புகளுள் புயவகுப்பு என்பது பாட்டுடைத் தலைவனின்

CC BY , | Copyright © Author(s)

ISSN: 3049-0723 (Online), 3107-7781 (Print)
DOI: https://doi.org/10.63300/tm07052026

பெருமைகளை அடுக்குவதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்ட ஒரு வலிமையான கருவியாகும்.[1]

இந்த ஆய்வின் மூலம் நாம் அறிவன:

- புயவகுப்பு என்பது தலைவனின் தோள் வலிமையையும், கொடையையும், அழகையும் சிறப்பிக்கும் உறுப்பு.[1]
- சைவக் கலம்பகங்களில் சிவனின் வீர மற்றும் அருட்செயல்கள் புராணப் பின்னணியுடன் விளக்கப்பட்டுள்ளன.[1]
- வைணவக் கலம்பகத்தில் திருமாலின் தசாவதாரச் சிறப்புகள் புயங்களின் செயல்களாக வர்ணிக்கப்பட்டுள்ளன.[1]
- நந்திக்கலம்பகம் போன்ற வரலாற்று நூல்கள் மன்னனின் அரசியல் மற்றும் போர்க்கள வெற்றிகளைப் பதிவு செய்துள்ளன.[5]
- புயவகுப்புப் பாடல்கள் சந்த நயம் மிக்க யாப்பு வடிவங்களில் அமைந்து, தமிழின் இசை வளத்தை மெய்ப்பிக்கின்றன.[1]

இறுதியாக, புயவகுப்பு என்பது ஒரு மனிதனின் அல்லது தெய்வத்தின் உடல் உறுப்பை மட்டும் பாடுவதல்ல; மாறாக, அத்தலைவன் அடியார்களுக்குத் தரும் பாதுகாப்பு, அவன் நிலைநிறுத்தும் நீதி, மற்றும் அவன் காட்டும் கருணை ஆகியவற்றின் ஒட்டுமொத்த வெளிப்பாடாகத் திகழ்கிறது. கலம்பகப் புலவர்கள் இப்புயவகுப்பு உறுப்பின் வாயிலாகத் தலைவனின் புகழை அழியாமல் நிலைநிறுத்தியுள்ளனர்.[1]

ஆய்வுச் சான்றுகள் மற்றும் துணைநூல்கள்:

[1.] இராமலிங்கம் பிள்ளை, நா. *திருவருணைக் கலம்பகம்*. சென்னை: சாரதா பதிப்பகம், 2011.

[2.] கதிர் முருகு. *திறனாய்வு நோக்கில் நந்திக்கலம்பகம்*. சென்னை: ராமையா பதிப்பகம், 2007.

[3.] கதிர் முருகு. *திருவரங்கக் கலம்பகம் மூலமும் உரையும்*. சென்னை: சாரதா பதிப்பகம், 2007.

[4.] கதிர்வேலு முதலியார், கோ. *தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்*. ஆரணி: அருள்நெறி மன்ற வெளியீடு, 1991.

[5.] சுப்பிரமணியன், ச.வே., மற்றும் கே. பகவதி, பதிப்பாசிரியர்கள். *தமிழ் இலக்கியக் கொள்கை: கலம்பக இலக்கியங்கள்*. சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம், 1983.

[6.] குமரகுருபரர். *மதுரைக் கலம்பகம் மற்றும் காசிக் கலம்பகம்*. சென்னை: பல்வேறு பதிப்புகள்.

[7.] "கலம்பகம் (இலக்கியம்)." *விக்கிப்பீடியா: கட்டற்ற கலைக்களஞ்சியம்.*

[8.] தமிழ் இணையக் கல்விக் கழகம். *சிற்றிலக்கியங்கள் - கலம்பகம்.*